

Bruno má plán!

Moc nechybělo a medvídek Bruno by se rozbrečel taky. „Žádné slzy, Bruňďo!“ poručil si přísně. „Žádné smutky! Je čas dělat dobré skutky!“ zasmál se a podrbal se za levým ouškem. Pak za pravým a už to měl! Rozhlédl se po půdě a dal se do hledání.

Šmejdil, štrachal, až konečně našel to, co hledal. Starý drátěný koš plný kuchyňského nádobí. Chvilí v něm hrabošil a pak z něj vytáhnul dvě věci. Modrý plechový trychtýř a malou stříbrnou lžičku.

„Tu si nechám,“ usmál se. „Ta se může hodit,“ řekl a modrý trychtýř si posadil na hlavu. „Ferdóó! Ferdóó!“ zakřičel. „Honem ke mně! Už to mám! Už tě trápit nenechám!“ Hulákal na celou půdu a hračky se k němu sbíhaly ze všech stran.

„Ukaž! Ukaž!“ dorážel na médu králík. „Co máš? Co máš?“ poskakoval nedočkavě kolem.

